

Jeg kan sige, at det meste af det, der er foretaget på miljøområdet, simpelt hen intet som helst har at gøre med det, man kunne kalde direkte miljø. Det har noget at gøre med råd og nævn og puljer og administration, ressortomlægning og forskellige andre ting; det er, hvad der er tale om.

Jeg gad nok se, om hr. Holger K. Nielsen, som var inde på det her, kan pege på det træ, den fisk, den vandsalamander, som har lidt skade på grund af regeringens omprioriteringer på Miljøministeriets budget. Det vil jeg gerne se hr. Holger K. Nielsen gøre.

Derimod er de økonomiske vismænd, Det Økonomiske Råd, kommet med en rapport her forleden dag, og nu ved jeg jo, at i hvert fald i visse situationer lægger hr. Holger K. Nielsen utrolig meget vægt på rapporterne fra Det Økonomiske Råd.

Hvad siger vismændene i rapporten? De siger, at miljø- og energipolitikken – altså med vægt på energipolitikken – i 1990'erne var forfejlet. Der står her, at »det generelle billede er, at hovedparten af de energipolitiske tiltag er samfundsøkonomisk urentable«. Der står, at »disse politikker burde ikke have været gennemført med den viden, der eksisterer i dag«, og så tilføjer de, at »i den udstrækning gennemførelsen af disse politikker skyldes, at der ikke har været foretaget samfundsøkonomiske analyser af politikernes konsekvenser, understreger det behovet for systematisk anvendelse af sådanne analyser.« Ja, netop. Netop.

Det er det, der er tale om: man skal bruge pengene mere effektivt og fornuftigt. Vi skal have mere miljø for pengene i stedet for bare bevidstløst at kaste dem ud. Det er det, denne regering vil: mere miljø for pengene.

Men det var jo bl.a. hr. Holger K. Nielsen, som sagde nej til at få et institut for miljøvurdering, som netop kan foretage en sådan afvejning af, om pengene nu bliver brugt fornuftigt. Men nu har vi i hvert fald, om jeg så må sige, nogle andre smagsdommeres ord for, at den energipolitik, som hr. Holger K. Nielsen stod bag i 1990'erne, har været forfejlet.

Så må jeg sige, når jeg nu er ved hr. Holger K. Nielsen, at når man har behov for at stå og sige: »Jeg er ikke sur, jeg er ikke sur, jeg er ikke sur« – og det var jo det hr. Holger K. Nielsen stod og gentog og gentog – så kunne det måske være et vidnesbyrd om, at der er et eller andet, der alligevel nager hr. Holger K. Nielsen.

Nu kaldte SF's formand mig jo endnu en gang for »Voice of America« her fra Folketingets talerstol. Det er fair nok, det er faktisk ikke noget, jeg sådan lader mig gå på af; det er faktisk slet ikke noget, jeg er særlig ked af.

Næh, Voice of America var frihedens stemme, det var frihedens stemme, som lød til de undertrykte, og sådan føler hr. Holger K. Nielsen sig: som undertrykt.

Jeg ved godt, at hr. Holger K. Nielsen bliver frygtelig ked af det, måske oven i købet lidt irriteret over det, når jeg så til gengæld sammenligner ham med en skrattende udgave af fortidens Radio Tirana. Men efter det indlæg, som hr. Holger K. Nielsen holdt i dag, har jeg svært ved at finde et bedre udtryk. Det beklager jeg, og jeg håber, at hr. Holger K. Nielsen med tiden vil stille ind på mere moderne bølgelængder.

Jeg ved jo, at det er muligt for hr. Holger K. Nielsen en gang imellem at fange mere moderne bølgelængder. Alle ved jo, at hr. Holger K. Nielsen bl.a. her for nylig har opnået den hæder at blive udnævnt til årets europæer. Og den titel har hr. Holger K. Nielsen opnået, fordi han i den europæiske debat netop har gjort op med vane-tænkning, har gjort op med fortidens retorik. Så der er al mulig grund til at lykønske hr. Holger K. Nielsen, og på den baggrund burde hr. Holger K. Nielsen jo være mødt op i dag i en noget bedre sindstilstand end den, der i hvert fald var afspejlet i det indlæg, som hr. Holger K. Nielsen leverede.

Det ville være spændende, hvis SF turde tænke nyt og fremadrettet i stedet for surt og bittert at beskyldte regeringen for at skære ned på hjælpen til de svageste, når nu regeringen gør det præcis modsatte.

Det, hr. Holger K. Nielsen præsterede i dag, var bare at gentage, hvad hans partifælle, hr. Villy Søvndal, sagde under en debat her i Folketingssalen for ikke så lang tid siden, og hvor hr. Villy Søvndal kom noget forjusket ud af debatten. Det er muligt, at det ikke gik helt op for hr. Holger K. Nielsen, at det endte dårligt den dag for hr. Villy Søvndal. For det, hr. Holger K. Nielsen gjorde i dag, var at gentage hr. Villy Søvndals forkerte påstande om, at regeringen halverer indsatsen over for de svageste grupper.

Hvad er sandheden? Sandheden er, at ved fordelingen af satspuljen i år blev der afsat 670 mio. kr. over 4 år til de særligt udsatte grupper. Ved sidste års fordeling af satspuljen blev der afsat ca. 220 mio. kr. over 4 år til de særligt udsatte grupper. Der er altså ikke tale om en halvering.